

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2679/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Д.О.О. за трговину за велико и мало експорт – импорт „Ехstreme plus“ Чачак, чији је пуномоћник Горан Јелушић, адвокат из ..., против туженог Града Чачка, кога заступа Градски правобранилац, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2876/19 од 17.12.2019. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2876/19 од 17.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2876/19 од 17.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 162/18 од 05.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на пословном простору - локалу бр. ..., корисне површине 15,10 м2, који се налази у приземљу пословне зграде објекта бр. ..., улаз ..., изграђеног на к.п. ... КО ... и право сусвојине на к.п. ... КО ... у сразмери са површином предметног пословног простора у односу на укупну површину пословне зграде израђене на к.п. ... КО ..., што је тужени дужан признати и да се на основу ове пресуде тужилац упише као искључиви носилац права својине на предметном пословном простору и као носилац права сусвојине на предметној к.п. у наведеној сразмери, без даљег присуства и посебне сагласности туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 63.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2876/19 од 17.12.2019. године, одбијена је као неоснован жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужиоца на пословном простору на основу одржаја, а побијаном правноснажном одлуком у потврђујућем делу одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Утврђено чињенично стање, које се наводи ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора побијаног дела у износу од 500.000.00 динара, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, па је применом члана 403. став 3. ЗПП Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић